

Statsbanestation, der henlaa til ingen Nytte, fordi man havde flyttet Stationen. Den ligger efter min Mening paa et meget praktisk Sted, ganske vist ikke midt inde i Byen, men paa et Sted, der, efterhaanden som Byen udviklede sig, vilde blive mere og mere centralt. Jeg mente da, om jeg maa bruge det Udtryk, som nybagt Finansminister ved dette Forslag at gøre mit til, at vi her virkelig sparede noget, viste noget af den Sparsommelighed, der jo er alle Medlemmers brændende Ønske. Derfor var det, jeg interesserede mig for, at det maatte blive foreslaaet saaledes, og det blev foreslaaet saaledes. Men saa oplevede Ministeriet dette, at her i dette høje Ting faldt man netop over os, fordi vi vilde være sparsommelige; man forlangte, at der skulde bygges et helt nyt Posthus, og det blev saa ogsaa Resultatet. Nu bliver der et helt nyt Posthus, og jeg vil forberede ærede Medlemmer paa, at det bliver et meget dyrt Posthus. Men Dyrheden har Regeringen ikke i første Række Ansvaret for her, det har dette høje Ting Ansvaret for. — Jeg vil altsaa blot slutte disse Bemærkninger med at udtale Ønsket om, at naar jeg, hvis vi komme til Nedgangstider, vil forsøge mig i det sparsommelige Fag i højere Grad, end jeg hidtil har gjort det, jeg saa maa finde den fornødne Støtte i dette høje Ting.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds henvendte sig ogsaa til mig med nogle Bemærkninger om en Række Punkter, der sorterer under Ministeriet for offentlige Arbejder, og min Kollega har allerede besvaret dem. Det vil maaske tilgives mig, at jeg ofrer nogle Bemærkninger paa en enkelt af disse Bevillinger, nemlig den til Sæby Havn. Det ærede Medlem talte særlig om det finansielt betænkelige ved, at der foreslaas et Tilskud af $\frac{3}{4}$ til denne Havn, og det giver mig Anledning til ogsaa som Finansminister at maatte ledsage denne Bevilling med nogle Bemærkninger. Jeg har set, at det er blevet sagt om denne Bevilling, at den vilde ikke være bleven givet af Folketinget, hvis det ikke var, fordi det er en Minister, der er Folketingsmand for Sæbykredsen. Jeg tror, at Sandheden er den, at hvis det ikke var en Minister, der var Folketingsmand for Sæbykredsen, vilde det ikke være faldet noget Menneske ind at opponere mod denne Bevilling. Jeg vil tillade mig at gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger om Forholdet ved Sæby Havn. Det er dette, at denne By ulykkeligvis en Gang ved Autoriteternes Assistance har faaet

bygget en Havn, der viste sig ganske og aldeles umulig. Saa snart der var nogen Bevægelse i Tangen eller Sandet udenfor, sandede den til. Den kunde sætte til med Tang fuldstændig i Løbet af en Nat, saaledes at det var komplet umuligt at komme ud af den. Fiskerne vidste aldrig, naar de kunde besejle Havnen, og naar de ikke kunde. At drive et virkeligt Kutterfiskeri derfra var komplet umuligt. Fiskerne have ganske enkelte Kuttere, men deres Erhverv er aldeles usikkert, fordi de aldrig vide med Sikkerhed, naar de kunne besejle Havnen, og det svækker selvfølgelig i allerhøjeste Grad deres Energi. Denne stakkels ulykkelige Havn har Sæby Kommune i en Række af Aar maattet forslæbe sig paa. Sæby Kommune har haft den Pligt at skulle vedligeholde Havnen, og ikke alene har Havnen ikke givet nogen som helst Indtægter, fordi der slet ikke var Tale om, at den kunde besejles af Trafikskibe, men en meget væsentlig Del af Sæby Kommunes Formue- og Indkomstskat maatte anvendes, ifølge Paalæg fra Autoriteternes Side, paa at prøve paa at vedligeholde denne Havn. Alligevel har det vist sig ganske umuligt at vedligeholde den. Og i Øjeblikket er Stillingen den, at den ikke alene er ubrugelig for Fiskerne, men at den falder ned, og der er kun et af to at gøre: enten maa denne Havn kastes til og lægges ned, og der bliver ingen Havn i Sæby mere, eller ogsaa maa Staten træde til med dette ganske overordentlig ringe Ekstratilskud, som her er Tale om. Hvad der forlanges ekstra i dette særlige Øjemed, er, saa vidt jeg husker, et Beløb af 60,000 Kr., nemlig Beløbet ud over Halvdelen. Jeg kunde tænke mig, at der var dem, der vilde sige: Ja, lad os dog lukke denne Havn til og nedlægge den. Men jeg vil minde om, at der eksisterer en i Forhold til Sæbys Størrelse meget stor Fiskerbefolkning i Sæby. Det er gennemgaaende ældre og midaldrende Folk, der er ogsaa nogle Folk imellem, der ere i deres bedste Alder, og disse Fiskere bo i en særlig Afdeling af Sæby, som hedder Fiskerbyen, i 1-Etages Selvejerhuse, hvor de ere fødte, og hvor de føle sig hjemme. Det at lukke Havnen fuldstændig vil sige at gøre dem ganske erhvervsløse. — Man kan sige til dem: Saa kunne I flytte et andet Sted hen. Men vi vide jo godt, at det er ikke saa let at flytte Mennesker, som ere groede fast paa et Sted, og navnlig ikke Mennesker, som have deres smaa Ejendomme, som ere ganske værdiløse og